

er nødsaget til at sælge til den Tid, som forlanges. Jeg anseer dette Punkt for et af de værste, og det strider i den Grad imod min Følelse, at jeg, saafremt det ei forandres, ikke kan stemme for Loven. Det, hvorfor jeg lovrigt har reist mig i denne Sag, var egentlig for at udtale, at jeg som Repræsentant for en Valgfreds, i hvilken der findes en Mængde Bønder, som staae under et ganske særegent Forhold, nemlig de saakaldte Superficiarbønder, anseer det for min Pligt at henlede Opmærksomheden paa, at det kunde skee, at disse Bønder, ved de Bestemmelser, nærværende Lovforslag indeholder, kunde komme i et mindre fordelagtigt Forhold end Bønderne i Almindelighed. Jeg haaber, at det Udvalg, som jeg antager vil blive nedsat i denne Sag, vil tage dette særegne Forhold under Overveielse og træffe Bestemmelser om, hvorledes der specielt skal forholdes med Hensyn til de nævnte Bønder.

Olsen: Rigsdagsmanden for Aalborg Amts 2den Valgfreds (Lillisch) har ikke kunnet indsee, at Almeenvellet fordrede Fæstegodsets Overgang til Selveiendom. Jeg kunde i den Henseende have lyst til at spørge det ærede Medlem, hvad han regner de mange tusende Underkrifter for, som ere indkomne med indstandsigste Bøn og Begjæring om, at den danske Rigsdag af al Kraft vil fremme denne Sag. Mon ikke de, der ansøge derom, skulle være sig bevidste og bedst selv kunne indsee, at denne Sag vil være til deres største Gavn i det Hele? (Ja!) Men, naar det er til Bondestandens Gavn i det Hele, skulde det saa ikke ogsaa være til Almeenvellets Gavn? Jeg kan ikke indsee rettere, end at Alt, hvad der er til Bondestandens Gavn, ogsaa og i Særdeleshed maa være til Almeenvellets Gavn. Hvad der derimod ikke kan være til Almeenvellets Gavn, det er, at denne Sag skydes langt ud i en uvis Fremtid; thi man har desværre altfor mange Exempler paa, at Godseierne benytte sig af den saakaldte Overgangstid, som ogsaa finder Sted i denne Henseende, til at opkræve Indfæstningerne og Naturalydelsene i en ganske overordentlig forbausende Grad (Hør!). Disse Afgifter ere stegne Aar for Aar, og jeg frygter for, de ville vedblive at stige Aar for Aar,

indtil den forventede Tvangsløvs engang kommer ud. Da en saadan Opffruen maa være til Almeenvellets Skade, saa antager jeg, at det i Særdeleshed og først og fremmest maatte have paaligget det ærede Ministerium at være betænkt paa at fremkomme med et saadant eller i alt Fald med et lignende Forslag som det, Rigsdagsmanden for Holbek Amts 2den Valgfreds er fremkommen med. Den høitærede Indenrigsminister udtalte igaar paa Ministeriets Begne, at Ministeriet ikke for Diebliffet ansaae en Tvangsløvs for betimelig, og han anførte som en Grund herfor, at Giendomsudbredelse ad Frivillighedens Vet var stigende. Det kan nok være, at den er noget stigende, og er den det, troer jeg rigtignok, at Ministeriet noget er Aarsag dertil, og at vi paa en Raade kunne takke Ministeriet derfor; thi Ministeriet har givet et godt Exempel, hvor der var Leilighed dertil, navnlig paa offentlige Stiftelser og Godser. Men jeg vilde gjerne tillade mig at spørge den høitærede Indenrigsminister, om Ministeriet agter ved dette Exempel at blive staaende paa Halvveien, og om ikke det ærede Ministerium har foretaget noget Skridt til Selveiendoms Udbredelse paa andre offentlige Godser og Stiftelser, f. Ex. paa Balløe og Bemmetofte Godser og Herlufsholms Stiftelse.

Morvad: Jeg vil blot tilføie en Bemærkning, som jeg glemte, da jeg i denne Sag sidst havde Ordet, den nemlig, at, naar jeg understøtter Lovforslagets Overgang til 2den Behandling, da er det naturligviis i det Haab, at det nu maaskee vil lykkes mig at sætte de Anskuelser igjennem, som det ikke lykkedes mig forrige Gang at sætte igjennem med Hensyn til Lovforslagets Enkeltheder.

Formanden: Den ærede Rigsdagsmand for Holbek Amts 2den Valgfreds har begjært Ordet skjønt han allerede har havt det 2 Gange. Jeg haaber imidlertid, at Thinget ikke vil nægte Forslagsstilleren den Ret, at tale mere end 2 Gange, i Lighed maaskee med, hvad der i Regulativets § 15 er tilstaaet Ordførerne (Flere Stemmer: Nej!).

Eschering: Jeg har hovedsagelig begjært Ordet i Anledning af Foredraget af det ærede Medlem for Hjørring (Steenstrup). Hans, som det forekommer mig, skæve Op-